BCC & BIOS

In deze reeks maak je elk nummer kennis met twee begrippen uit het Clickx alfabet. Eens kijken wat de letter B voor ons in petto heeft.

BCC

Wat?

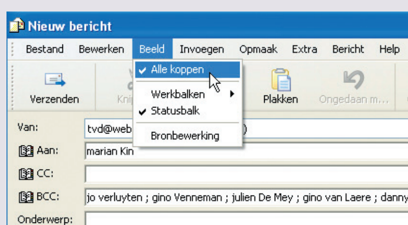
BCC staat voor ‘Blind Carbon Copy’. Vrij vertaald luidt dat als ‘onzichtbare kopie’, en dat heeft alles met e-mail te maken. De velden Aan en CC ken je ongetwijfeld al. Hierin tik je respectievelijk het adres van de hoofdgeadresseerde en van degenen naar wie je een kopie (Carbon Copy, of ook Courtesy Copy) van dat bericht wil sturen. Nadeel is wel dat iedereen het adres van alle geadresseerden in de header van het ontvangen bericht kan aflezen en dat is niet altijd de bedoeling! Daarom bestaat het veld BCC: de adressen die je in dit veld plaatst, worden dan niet zichtbaar in de mailheader van de hoofdgeadresseerde. Zo blijven de adressen van de mede-ontvangers verborgen, en met wat geluk denkt ieder dat hij de enige is die je berichtje heeft ontvangen!

Hoe?

Het BCC-veld is standaard niet zichtbaar bij veel e-mailprogramma’s. In Outlook Express tover je het als volgt te voorschijn: druk op de knop **Nieuw bericht** en open vervolgens het menu **Beeld**. Plaats een vinkje naast **Alle koppen**. In Outlook gaat dat op dezelfde manier, alleen dien je het vinkje hier naast het item **Veld BCC** te plaatsen. Opgelet! Open in Outlook even het menu **Beeld**, **Opties** of druk in Outlook Express de toetscombinatie **CTRL+F3** in, terwijl je een binnengekomen berichtje hebt geopend. Je krijgt dan ‘administratieve’ informatie van dat mailtje te zien. Een ontvanger van een BCC-berichtje zou hier wel nog het adres van de hoofdgeadresseerde te weten kunnen komen. Daarom deze tip: plaats je eigen adres in het Aan-veld, en alle andere adressen in het BCC-veld, gescheiden door een puntkomma. Op die manier weten de ontvangers niet naar wie je dat berichtje nog hebt gestuurd!

Een persoonlijk mail?

Tover het BCC-veld tevoorschijn.

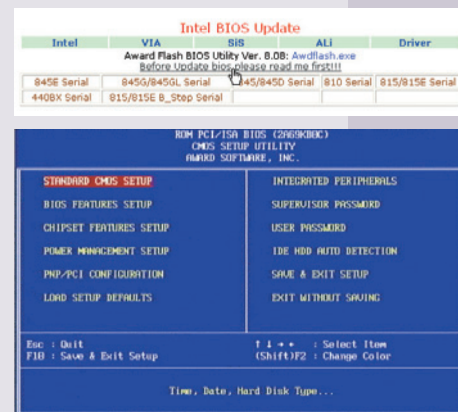
BIOS

Wat?

BIOS is een letterwoord dat zich nogal cryptisch laat uitschrijven als Basic Input/Output System. Wat is dat nu? In feite bestaat dit BIOS uit een reeks programma’s die ingebakken zitten in een chip (vandaar ook de naam ROM-BIOS: read only memory). Deze programma’s kan je in twee delen opsplitsen. Enerzijds zijn er de routines die ervoor zorgen dat bij het inschakelen van je pc automatisch alle hardwarecomponenten worden getest en klaargezet voor gebruik. Zo zal het BIOS protesteren als je bij het inschakelen een aantal toetsen ingedrukt houdt. Een deel van de informatie die het BIOS tijdens deze initialisatiefase nodig heeft (zoals gegevens over je harde schijf) kan je zelf wel wijzigen. Deze informatie wordt bij het uitzetten van de pc echter intact gehouden dankzij een batterijtje. Anderzijds is er de reeks programmaatjes die de samenwerking tussen de processor en diverse componenten van de pc regelen. Die staan ook tijdens de werking van de pc ter beschikking van je besturingssysteem en van andere programma’s die daarom vragen.

Hoe?

Hoe roep je nu dat verborgen BIOS op? Bij heel wat pc’s dien je daarvoor op de **Del-toets** te drukken bij het opstarten, maar het kan ook de **Esc-toets** zijn, (**CTRL**+) **F1** of **F2**. Je krijgt dan een menu te zien met tal van opties. Hier kan je bijvoorbeeld de systeemtijd instellen of een wachtwoord aan je systeem koppelen. Lees er wel eerst de handleiding van je BIOS op na, alvorens je hier zomaar wijzigingen doorvoert! Met een optie als **Load setup defaults** kan je wel naar een soort standaardconfiguratie terugkeren. Moderne pc’s laten hun BIOS echter ook ingrijpender wijzigen. Zo’n ‘flash’-BIOS bevindt zich namelijk in een speciale chip (EEPROM) die je met behulp van een programma kan updaten. Dat vereist meestal wel een opstart via een DOS-bootdiskette. Gewoonlijk kan je voor zo’n update terecht op de website van de fabrikant van je moederbord. Kijk wel uit je doppen dat het over exact dezelfde versie gaat! Het is overigens een goed idee altijd over de recentste versie van je BIOS te beschikken.

Zo ziet je BIOS eruit...

— Toon Van Daele —